

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 244/2013
22.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Т., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Ј. од 19.11.2013. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 443/13 од 08.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3112/13 од 26.09.2013. године, у седници већа одржаној 22.01.2014. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т. од 19.11.2013. године, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 443/13 од 08.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3112/13 од 26.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кв 443/13 од 08.07.2013. године, ставом 1, делимично је усвојен захтев окривљеног Д.Т., који се у време доношења исте пресуде налазио на издржавању казне затвора у трајању од четири године и 10 месеци по пресуди Првог општинског суда у Београду К. 357/09 од 11.06.2009. године са урачунатим притвором у трајању од једне године и шест дана, коју казну издржава почев од 23.12.2009. до 17.10.2013. године, па су правноснажне пресуде којима је окривљени Д.Т. осуђен: Основног суда у Шапцу К 930/10 од 31.03.2010. године на казну затвора у трајању од седам година; Основног суда у Пожаревцу К 578/10 од 31.03.2010. године на казну затвора у трајању од две године и шест месеци; Општинског суда у Панчеву К. 1169/07 од 06.12.2007. године на казну затвора у трајању од две године и шест месеци; Општинског суда у Београду К. 357/09 од 11.06.2009. године на казну затвора у трајању од четири године и 10 месеци; Општинског суда у Убу К. 145/08 од 03.10.2008. године на казну затвора у трајању од две године и шест месеци; Апелационог суда у Новом Саду Кж1 850/10 од 23.04.2010. године на казну затвора у трајању од четири године; Првог основног суда у Београду К 4031/10 од 25.02.2011. године на казну затвора у трајању од једне године; Основног суда у Суботици К 869/10 од 19.09.2011. године на казну затвора у трајању од четири

године; Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3476/11 од 05.09.2011. године на казну затвора у трајању од три године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 2654/11 од 11.07.2011. године на казну затвора у трајању од пет месеци преиначене у погледу одлуке о казни и то тако што су узете као утврђене казне: затвора у трајању од четири године и 10 месеци изречена пресудом Првог општинског суда у Београду К 357/09 од 11.06.2009. године; затвора у трајању од седам година изречена пресудом Основног суда у Шапцу К 930/10 од 31.03.2010. године; затвора у трајању од две године и шест месеци изречена пресудом Основног суда у Пожаревцу К 578/10 од 31.03.2010. године; затвора у трајању од две године и шест месеци изречена пресудом Општинског суда у Панчеву К. 1169/07 од 06.12.2007. године; затвора у трајању од две године и шест месеци изречена пресудом Општинског суда у Убу К. 145/08 од 03.10.2008. године; затвора у трајању од четири године изречена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 850/10 од 23.04.2010. године; затвора у трајању од једне године изречене пресудом Првог основног суда у Београду К 4031/10 од 25.02.2011. године; затвора у трајању од четири године изречене пресудом Основног суда у Суботици К 869/10 од 19.09.2011. године; затвора у трајању од три године изречене пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3476/11 од 05.09.2011. године и затвора у трајању од пет месеци изреченог пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 2654/11 од 11.07.2011. године, па је суд окривљеног Д.Т. осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година уз урачунавање временаведеног у притвору као и на издржавању казне затвора по напред наведеним пресудама.

Истом пресудом у ставу 2, одбијен је као неоснован, преостали део захтева окривљеног Д.Т. за неправу понављање кривичног поступка, односно спајање јединствене казне затвора у трајању од 15 година изречене правноснажном пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Кв. 414/04 од 05.07.2005. године и казне затвора у трајању од две године и шест месеци изречене правноснажном пресудом Првог општинског суда у Београду К. 902/93 од 25.11.1993. године, са напред наведеним казнама.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3112/03 од 26.09.2013. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног Д.Т. и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 443/13 од 08.07.2013. године је потврђена.

Бранилац окривљеног Д.Т., адвокат М.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 443/13 од 08.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3112/13 од 26.09.2013. године, због повреде кривичног закона, члана 60. и члана 62. Кривичног законика, те повреда одредаба кривичног поступка „члан 405. раније важећег ЗКП-а и члан 552. став 1. тачка 1. важећег ЗКП-а“. У образложењу захтева се наводи да је окривљени у предлогу за неправу понављање кривичног поступка захтевао спајање више казни, између осталих, и казне која му је изречена пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Кв 414/04 од 05.07.2005. године којом је осуђен на казну затвора у трајању од 15 година и коју је издржавао све до 30.05.2007. године и пресуде Основног суда у Шапцу К 930/10 од 31.03.2010. године којом је осуђен због кривичног дела разбојништва из члана

206. став 1. КЗ извршеног 12.04.2007. године - док се налазио на издржавању казне затвора по претходној пресуди, којом је осуђен на казну затвора у трајању од седам година. Доношењем наведене пресуде повређена је одредба члана 62. став 1. КЗ којом је недвосмислено прописано да је суд у обавези да изрекне јединствену казну у случају да је осуђено лице извршило кривично дело за време издржавања казне затвора. Виши суд у Сремској Митровици је из разлога предвиђених чланом 60. и чланом 62. КЗ био у обавези да изврши спајање осталих казни и казне затвора у трајању од 15 година, те да потом изрекне јединствену казну затвора. Бранилац окривљеног је предложио да Врховни касациони суд донесе пресуду којом се преиначава пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кв 443/13 од 08.07.2013. године, у ставу 2, тако да се усваја захтев за неправо понављање кривичног поступка, односно спајање казне затвора у трајању од 15 година - изречене правноснажном пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Кв. 414/04 од 05.07.2005. године, са пресудама односно казнама затвора из пресуда наведених у ставу 1 изреке пресуде, те да осуди окривљеног Д.Т. на јединствену казну затвора у трајању од 15 година у коју ће се урачунати време проведено у притвору и на издржавању казне затвора.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т. Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП ("Службени гласник РС", број 72 од 28.09.2011. године) нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Из списка предмета произлази, између осталог, да је окривљени Д.Т. пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Кв. 414/04 од 05.07.2005. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 година, коју је издржавао у КПЗ Сремска Митровица од 18.11.1994. до 30.05.2007. године.

Пресудом Основног суда у Шапцу К 930/10 од 31.03.2010. године окривљени Д.Т. је осуђен на казну затвора у трајању од седам година, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ извршеног дана 12.04.2007. године приликом бекства из КПЗ Сремска Митровица за време издржавања напред наведене казне затвора у трајању од 15 година. Дакле, окривљени Д.Т. је ово кривично дело - разбојништво, извршио само месец и 18 дана пре предвиђеног истека казне затвора од 15 година.

Чланом 62. став 2. Кривичног законика је прописано да ће суд учиниоцу за кривично дело учињено у току издржавања казне затвора ... изрећи казну, независно од раније изречене казне, ако се применом одредаба члана 60. КЗ, с`обзиром на тежину кривичног дела и неиздржани део раније изречене казне, не би могла остварити сврха кажњавања.

Врховни касациони суд налази да нижестепени судови, доносећи пресуде побијане предметним захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, применом одредбе члана 62. став 2. КЗ-а на чињенично стање утврђено током редовног кривичног поступка, нису повредили кривични закон члан 369. тачка 4. ЗКП с`обзиром на то да је окривљени Д.Т. извршио тешко кривично дело - разбојништво, за које је осуђен на казну затвора у трајању од седам година, да је неиздржани - преостали део казне затвора (од изречених 15 година затвора) био само месец и 18 дана, те да би применом члана 60. КЗ односно изрицањем јединствене казне затвора суд био везан одредбама члана 48. и члана 38. ОКЗ, те би „нова“ јединствена казна затвора била у трајању од 15 година, чиме би изречена казна затвора од седам година била потпуно обесмишљена и не би се могла остварити сврха кажњавања из члана 42. КЗ у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из члана 4. став 2. КЗ.

Из наведених разлога, супротни наводи браниоца окривљеног Д.Т. да су доношењем побијаних пресуда повређене одредбе члана 60. и члана 62. КЗ те члана 405. раније важећег ЗКП-а и члана 552. став 1. тачка 1. важећег ЗКП-а су оцењени као неосновани, јер суд није учинио повреду закона код изрицања кривичне санкције, конкретно из члана 369. тачка 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић,с.р.**